

Wat nu?

Vroeg hij zich vertwijfeld af toen hij met zijn kop omgekeerd hing. Een fractie ervoor was hij nog gezwind aan het rijden geweest. Gezwind, zo'n 140 per uur, had hij de vrachtwagen voorbijgestoken. Die had net hetzelfde idee omtrent een andere vrachtwagen gehad, zodat er niets anders opzat dan flink op de rem te staan. Het eerste moment hield de auto, een krasse Fransman, nog een rechte lijn tot hij moest toegeven aan de wetten van de fysica: het achterste ging sneller dan de voorkant, waardoor de achterkant begon te slippen in een poging de voorkant voorbij te steken. Dit lukte, en eventjes bevond de auto zich in spookrijder-stand. Toen knalde de wagen tegen de vangrail en tolde de drie vakken over, de snelweg af en de diepte binnen.

De fysica overwon en nu is alles stil in een omgekeerde wereld. Mijn gordel houdt mij mooi op mijn plaats, ik raak niet eens het dak. En dat na al die ombuitelingen. Ik durf niet naar rechts te kijken, want ik weet wat ik daar zal zien. Bij de eerste buiteling is de auto op zijn rechterkant gestuiterd, en de uitstervende schreeuw die ik daarna hoorde, zal blijven weerklinken. Ik voel enkel haar pols, zelfs die is volledig bebloed: geen hartslag. Wat nu? Bellen en wachten? Dan de begrafenisformaliteiten en het normale leventje weer oppikken? En overal geconfronteerd worden met herinneringen aan ons toekomstig gelukkig leven? Ook nu is blijven zitten de minst goede oplossing. Wat een heksentoer om uit die auto te geraken. In films wordt er vlotjes uit kapotgeslagen ramen geklauterd, in realiteit levert dat een lijf vol schrammen op.

Terug die twijfel. Alles achterlaten? Dan toch beter bellen? Alhoewel, een reanimatie draait in het beste geval uit op een karretje, na al die tijd zonder pols. En wie wordt daar gelukkiger van, behalve een team uitmuntende doctoren?

Vijf Vlaamse weiden, goed afgeschermd met prikkeldraad, scheiden de autoweg van het eerste teken van beschaving: een eenzaam wit straatlicht. Aan dit straatlicht start mijn nieuwe leven. De autoweg ligt er vredig bij. Een reuzenworm met oranje stekels, die een autootje afgeschud heeft met daarin een meisje.

Antwerpen,

05/04/99, 24h30